

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Coty Germany GmbH/Parfümerie Akzente GmbH

(Sprawa C-230/16)

(2016/C 260/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Coty Germany GmbH

Strona pozwana: Parfümerie Akzente GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy systemy dystrybucji selektywnej, które dotyczą dystrybucji artykułów luksusowych i prestiżowych i służą przede wszystkim zapewnieniu „luksusowego wizerunku” towarów, stanowią element konkurencji zgodny z art. 101 ust. 1 TFUE?

2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy elementem konkurencji zgodnym z art. 101 ust. 1 TFUE może być to, że uczestnikom systemu dystrybucji selektywnej, działającym na poziomie handlu detalicznego, w przypadku sprzedaży przez Internet generalnie zakazuje się włączania w rozpoznawalny na zewnątrz sposób przedsiębiorstw trzecich niezależnie od tego, czy w konkretnym przypadku naruszone zostają uzasadnione wymogi producenta w zakresie jakości?

3) Czy art. 4 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 330/2010 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nałożony na działających na poziomie handlu detalicznego uczestników systemu dystrybucji selektywnej w przypadku sprzedaży przez Internet zakaz włączania w rozpoznawalny na zewnątrz sposób przedsiębiorstw trzecich stanowi zamierzone ograniczenie grupy klientów detalisty?

4) Czy art. 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 330/2010 należy interpretować w ten sposób, że wobec działających na poziomie handlu detalicznego uczestników systemu dystrybucji selektywnej w przypadku sprzedaży przez Internet zakaz włączania w rozpoznawalny na zewnątrz sposób przedsiębiorstw trzecich stanowi zamierzone ograniczenie biernej sprzedaży na rzecz konsumentów końcowych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 330/2010 z dnia 20 kwietnia 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz.U. L 102, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Generalitat de Catalunya

(Sprawa C-233/16)

(2016/C 260/27)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Strona pozwana: Generalitat de Catalunya

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeczne z nimi jest istnienie regionalnego podatku obciążającego wykorzystywanie dużych indywidualnych powierzchni handlowych, których powierzchnia sprzedaży przekracza 2 499 m² ze względu na wpływ, jaki wykorzystywanie to może wywierać na ład przestrzenny, środowisko naturalne i handel miejski w tym regionie, lecz, zgodnie z przepisami, mającego zastosowanie niezależnie od tego, czy te przedsiębiorstwa handlowe znajdują się rzeczywiście na skonsolidowanym obszarze miejskim i nakładanego w praktyce przede wszystkim na przedsiębiorstwa z innych państw członkowskich, jeśli i) podatek ten nie ma zastosowania w przypadku podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa handlowe na powierzchni nieprzekraczającej 2 500 m², niezależnie od łącznej powierzchni wszystkich prowadzonych przez dane podmioty przedsiębiorstw; ii) z tego podatku zwolnione są duże zbiorcze przedsiębiorstwa handlowe; iii) zwolnione z niego są też indywidualne przedsiębiorstwa handlowe zajmujące się sprzedażą artykułów ogrodniczych, pojazdów, materiałów budowlanych i maszyn przemysłowych i iv) w przypadku podatników zajmujących się przede wszystkim sprzedażą mebli, artykułów sanitarnych, drzwi i okien, a także artykułów do majsterkowania podstawa obliczania wymiaru podatku zostaje obniżona do 40 %?
2. Czy art. 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że niedozwoloną pomocą państwa w rozumieniu tego postanowienia stanowi i) całkowite zwolnienie z podatku IGEC indywidualnych przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia sprzedaży nie przekracza 2 500 m², zbiorczych przedsiębiorstw handlowych oraz indywidualnych przedsiębiorstw handlowych zajmujących się sprzedażą artykułów ogrodniczych, pojazdów, materiałów budowlanych i maszyn przemysłowych oraz ii) częściowe zwolnienie z podatku IGEC indywidualnych przedsiębiorstw handlowych zajmujących się przede wszystkim sprzedażą mebli, artykułów sanitarnych, drzwi i okien, a także artykułów do majsterkowania?
3. Jeśli ww. całkowite i częściowe zwolnienia z podatku IGEC stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. TFUE, jaki byłby zakres czasowy takiej kwalifikacji, jeśli weźmie się pod uwagę pismo skierowane w dniu 2 października 2003 r. do Królestwa Hiszpanii przez odpowiedzialnego za pomoc państwa dyrektora DG COMP w związku ze sprawą CP 11/01 dotyczącą środków, jakie miały zostać przyznane przez Autonomiczną Wspólnotę Katalonii w przyjętej przez parlament kataloński ustawie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

(Sprawa C-234/16)

(2016/C 260/28)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Strona pozwana: Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias